

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0235 van 15 oktober 2013
in de zaak 1213/0463/SA/3/0526

In zake: het college van burgemeester en schepenen van de **gemeente HERENT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Johan VANSTIPELEN
kantoor houdende te 3000 Leuven, Justus Lipsiusstraat 24
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **VLAAMS-BRABANT**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Dany SOCQUET
kantoor houdende te 3080 Tervuren, Merenstraat 28
waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

*Tussenkomen-
de partijen:*

1. de heer **Kenny VAN EYCKEN**
2. mevrouw **Kristel FREZZA**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Hans-Kristof CAREME
kantoor houdende te 3001 Heverlee, Industrieweg 4 bus 1
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 12 maart 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Vlaams-Brabant van 17 januari 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen- de partijen tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herent van 5 november 2012 ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen- de partijen een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden verleend voor het bouwen van een industrieloods voor herstellingen van autovoertuigen met magazijnruimte.

De bestreden beslissing heeft betrekking op het perceel gelegen te 3020 Herent, Nieuwe Bornestraat en met als kadastrale omschrijving afdeling 6, sectie C, nummer 189x2.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 24 september 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Liesbeth PEETERS die loco advocaat Johan VANSTIPELEN verschijnt voor de verzoekende partij, advocaat Dany SOCQUET die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Hans-Kristof CAREME en de heer Kenny VAN EYCKEN die verschijnen voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

De heer Kenny VAN EYCKEN en mevrouw Kristel FREZZA verzoeken met een aangetekende brief van 16 juli 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 6 augustus 2013 de tussenkomende partijen toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging. Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst is evenwel slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 4 juli 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij de verzoekende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een KMO-industrieloofs voor herstellingen van autovoertuigen met conciërgewoning”*.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgestelde gewestplan ‘Leuven’ gelegen in gebied voor industriële of ambachtelijke bedrijven.

Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

De dienst Waterlopen van de provincie Vlaams-Brabant brengt op 31 januari 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven verleent op 26 juli 2012 een ongunstig advies inzake de gedeeltelijke ligging op het grondgebied Leuven.

Waterwegen en Zeekanaal NV brengt op 22 augustus 2012 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

De brandweer van de stad Leuven brengt op 29 augustus 2012 een gunstig advies uit.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 31 oktober 2012 een ongunstig advies.

De verzoekende partij weigert op 5 november 2012 een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partijen en motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Het voorgestelde project kadert niet met de beoogde beleidsvisie van het in opmaak zijne 'RUP Halleboomstraat' waarin de industriezone wordt omgezet in woonzone en het industriegebied een uitdovend karakter vertoont.

... ”

De tussenkomende partijen tekenen tegen deze beslissing op 12 november 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 17 december 2012 om dit beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen.

De verwerende partij beslist op 17 januari 2013 om het beroep in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

De aanvraag omvat ook een woning voor bewakingspersoneel. Dergelijke woning is maar mogelijk indien dit voor de veiligheid of de goede werking van het bedrijf noodzakelijk is. Het betreft hier een kleine autoherstelplaats met maar twee bruggen, waarbij er gaan doorlopende machinale productie is die toezicht behoeft, of geen veiligheidsrisico's die tot het wonen ter plaatse nopen. Indien diefstal of vandalisme gerekend wordt tot de 'veiligheidsrisico's' zou aan elk bedrijf op industriegebied een woning kunnen verbonden worden, wat een onaanvaardbaar precedent schept. Bovendien is de woning een volwaardige driekamerwoning en staat dit buiten verhouding tot de kleinschaligheid van de garage.

...

Daarbij is er ook een verplichte buffering volgens de bepalingen voor industriegebied bij het gewestplan. Dergelijke buffer werd ook voor omliggende projecten vooropgesteld, en kan enkel door een strikt noodzakelijke toegang doorbroken worden. De aanvraag schept geen duidelijkheid over de inrichting van het perceel vooraan. Gezien de voorgestelde garagefunctie kan verwacht worden dat inname voor het stallen van wagens beoogd wordt. Dit moet vermeden worden. De inrichting conform de bouwverordening en als buffer voor het industriegebied kan als voorwaarde aan een

eventuele vergunning verbonden worden.

...

Uit ruimtelijk oogpunt dient gesteld te worden dat het betrokken industrieterrein het voorwerp uitmaakt van beleidsdiscussies aangaande de toekomstige bestemming. Het driehoekig industriegebied heeft een totale oppervlakte van ongeveer vier hectare en is momenteel grotendeels onbenut. Het wordt ten noorden begrensd door het kanaal Leuven-Mechelen, ten zuiden door de grens met de stad Leuven en ten westen door een agrarisch gebied. Het terrein is dus enerzijds goed ontsloten voor watergebonden transport. Anderzijds is het terrein voor het wegtransport slechts bereikbaar via een woonstraat André Emondstraat, die splitst in de Halleboomstraat en de Nieuwe Bornestraat. De Halleboomstraat ligt binnen het industrieterrein grotendeels op grondgebied Herent, de twee andere straten liggen op grondgebied Leuven. Langs deze straten zijn een dertigtal woningen gelegen. Ook voor de verdere afwikkeling van zwaar verkeer langs de weg moeten woonweefsels doorkruist worden.

...

Er zijn planologische initiatieven mogelijk om potentieel aan de zone een zachtere en minder verkeersgenererende bestemming te geven. De gemeente Herent heeft plannen om een RUP Industriegebied Halleboomstraat op te maken, en weigert de aanvraag ook om deze reden, gezien de mogelijke toekomstige residentiële bestemming van de zone. Voor dit RUP is er echter nog geen voorlopige goedkeuring. Ongeacht of de bestemming van de plaats eerder residentieel dan wel KMO wordt, zal het betrokken bedrijf hierin kunnen passen, gezien de verweefbaarheid van kleine KMO's met woongebied. Gezien de planologische intenties nog geen enkele vorm hebben gekregen met enige rechtsuitwerking, kan hier echter niet worden op vooruitgelopen.

...

De overwegingen in acht genomen komt de aanvraag met uitsluiting van de woning in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- *Een kleinere autoherstelplaats betreft een KMO die verenigbaar is met de planologische bestemmingsbepalingen voor het industriegebied;*
- *Het is niet zo dat kleinere productieve bedrijven dienen geweerd te worden uit het industriegebied en ondergebracht in het woongebied, wel andersom dat sommige grotere belastende bestemmingen uit het woongebied dienen te worden geweerd en ondergebracht binnen het industriegebied;*
- *De schaal van de bebouwing is gepast in deze omgeving.*

De woning komt niet in aanmerking voor vergunning, om volgende redenen:

- *Risico's op vandalisme en inbraak kunnen niet verantwoord worden dat bij elk bedrijf in industriegebied of KMO-zone een woning zou worden ondergebracht;*
- *De schaal van de woning staat buiten verhouding tot het bedrijf en is buitenmaats voor enkel toezichthoudend personeel/*

Aan de vergunning dienen volgende voorwaarden opgelegd te worden:

- *De achteruitbouwstrook wordt ingericht in overeenstemming met de algemene bouwverordening van de stad Leuven en de voorschriften van het industriegebied, en mag naast een groenbuffer enkel de strikt noodzakelijke toegangen omvatten;*
- *De woning wordt uit de vergunning gesloten en dit wordt weergegeven op de plannen.*

..."

Dit is de bestreden beslissing.

Volledigheidshalve dient opgemerkt te worden dat het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven op 24 februari 2012 aan de tussenkomende partijen een stedenbouwkundige

vergunning voor het bouwen van een KMO-industrieloofs voor herstellingen van autovoertuigen met conciërgewoning heeft geweigerd.

Op 14 juni 2013 heeft de verwerende partij het beroep van de tussenkomende partijen tegen deze beslissing ingewilligd en aan de tussenkomende partijen een stedenbouwkundige vergunning verleend. Als voorwaarden werd opgelegd dat (1) de achteruitbouwstrook wordt ingericht in overeenstemming met de algemene bouwverordening van de stad Leuven en de voorschriften voor het industriegebied, en naast een groenbuffer enkel de strikt noodzakelijke toegangen mag omvatten, (2) de woning uit de vergunning wordt gesloten, zoals weergegeven op de plannen en (3) van deze vergunning maar kan worden gebruik gemaakt wanneer ook een vergunning op het grondgebied van Herent wordt bekomen.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven heeft tegen deze beslissing met een aangetekende brief van 13 maart 2013 een vordering tot schorsing en vernietiging ingesteld. Deze zaak is gekend bij de Raad onder het rolnummer 1213/0452/SA/3/0527. De vordering tot schorsing is met het arrest van 20 augustus 2013 met nummer A/4.8.14/2013/0050 kennelijk niet-ontvankelijk verklaard.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De tussenkomende partijen betwisten het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de tussenkomende partijen slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij ernstige middelen aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“...

Immers creëert de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het vergunde bouwproject een ernstige verkeersproblematiek, voornamelijk op het grondgebied van de stad Leuven (de ontsluiting gebeurt op het grondgebied van de stad Leuven) doch eveneens op het grondgebied van de gemeente Herent nu de Nieuwe Bornestraat doorloopt over het grondgebied van Herent.

...

De omliggende woonstraten zullen een verhoogde verkeersdruk moeten opvangen, waartoe ze niet zijn uitgerust. Er zal verkeer zijn van medewerkers en vooral van cliënteel van de werkplaats, dat per definitie met de wagen zal gebeuren, of zelfs met takelwagens indien de te herstellen autovoertuigen niet meer rijwaardig zijn. Ook is de herstelplaats specifiek uitgerust voor de herstelling van grotere voertuigen (camionettes, vrachtwagens, bussen,...).

De gemeente Herent zal hierdoor een ernstig nadeel lijden, zowel in eigen hoofde als in hoofde van haar inwoners (overmatige sleet op de niet daartoe uitgeruste woonstraten, verkeersoverlast, die zich uit in mobiliteitshinder, luchtvervuiling, geluidshinder, onveiligheid op straat,...).

Doordat de ABL niet wordt opgevolgd, doordat er geen garanties zijn voor de inrichting van de achteruitbouwstrook, doordat er eveneens geen garanties zijn omtrent de aanpassing die zal worden doorgevoerd doordat de woning uit de aanvraag wordt gesloten, en doordat ten slotte ook niet de vereiste bufferzones worden voorzien, wordt ook de goede ruimtelijke ordening aangetast in geval van onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden vergunningsbeslissing.

Een verder MTHEN wordt gevormd doordat het project de plannen van de stad Leuven en van de gemeente Herent voor de opmaak van een RUP woongebied op die plaats doorkruist.

Immers zijn zowel de stad Leuven als de gemeente Herent van plan om het industriegebied, dat de gemeentelijke grens overschrijdt om te vormen tot woongebied. Stad Leuven maakte hiervoor in het verleden al eens een ontwerp van mogelijk inrichtingsplan op (stuk 5). De gemeente Herent is bezig met de opmaak van een RUP (stuk 6), evenals de stad Leuven (stuk 9). Het gaat derhalve niet om vage en hypothetische beleidsplannen, doch er wordt op dit moment concrete uitvoering aan gegeven.

Het industriegebied is nog slechts zeer beperkt en enkel aan de uiterste randen ervan aangesneden. Voor het overige is het nog niet aangesneden. Het perceel van de aanvraag daarentegen ligt centraler in het gebied. Het aansnijden ervan vormt dan ook een ernstig nadeel, en vormt zelfs een MTHEN, nu het de ontwikkelingsmogelijkheden van de rest van het gebied zeer zwaar hypothekeert.

...”

2.

De verwerende partij antwoordt hierop als volgt:

“ ...

Het feit dat er een constructie wordt opgericht voor productief-technische activiteiten (herstel van wagens) in een daartoe voorzien industriegebied kan verzoekster geen MTHEN opleveren.

Het aan te tonen nadeel dient immers voort te vloeien uit de bestreden beslissing zelf en niet uit de planologische voorschriften.

...

Hierbij dient vooreerst opgemerkt dat, hoe nobel ook, de belangen van de stad Leuven en het eventueel nadeel dat deze gemeente zou ondervinden het vereiste moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Herent niet kan ondersteunen.

Vervolgens is het compleet ongefundeerd te stellen dat de kleinschalige uitbating van het op te richten industriegebouw, dat voorzien is voor het herstel van auto's, hetgeen eerder

een ambachtelijk karakter heeft, de verkeersafwikkeling in de omgeving in het gedrang zou brengen, laat staan op zulke wijze dat de gemeente Herent niet bij machte is om in voorkomend geval de nodige maatregelen te nemen om die vermeende 'verkeersdrukke' in goede banen te leiden.

...

Op welke wijze wordt de verkeersveiligheid door de voorziene activiteiten in het gedrang gebracht? Kadert de uitbating van de voorgenomen industriële activiteit niet binnen de planologische bestemming van het industriegebied? Waarom denkt verzoekster dat er luchtvervuiling of geluidshinder, laat staan onveiligheid op de straat zou ontstaan ingevolge de oprichting van de vergunde constructie?

...

Wederom voelt verzoekster zich geroepen om de belangen van de stad Leuven te behartigen, waar de stad Leuven in deze procedure echter geen procespartij is.

Dat de gemeente Herent zou bezig zijn met de opmaak van een RUP is best mogelijk, doch dit doet uiteraard geen afbreuk aan de ter plaatse geldende planologische voorschriften en kan uiteraard geen grond vormen ter staving van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

..."

3.

De tussenkommende partijen voegen hieraan nog het volgende toe:

" ...

Verzoekers in tussenkomst stellen vooreerst vast dat alleen persoonlijk geleden of te lijden nadeel dienstig kan zijn. Het zgn. nadeel dat derden – m.n. de inwoners van de gemeente Herent – zouden lijden, kan onmogelijk de vordering tot schorsing gronden.

Het feit dat er verkeersproblemen op het grondgebied van de stad Leuven zouden kunnen worden verwacht, is evenmin relevant bij gebrek aan het persoonlijk karakter van het nadeel. De stad Leuven is een derde en geen procespartij in deze procedure.

Wat betreft haar persoonlijk nadeel moet worden vastgesteld dat verzoekster zich ten onrechte op het advies van de verkeersconsulent van de stad Leuven beroept. De verkeersconsulent heeft immers een gunstig advies verleend aan het college van burgemeester en schepenen van de stad Leuven.

Anders dan verzoekster beweert, wordt er in het gunstig advies van de verkeersconsulent gesteld dat er in hoofdzaak geen vrachtwagenverkeer zal zijn.

De verkeersimpact die de verkeersconsulent van de stad Leuven beschrijft, heeft betrekking op het parkeren van voertuigen, in casu zich te situeren op het grondgebied van de stad Leuven, derhalve niet op het grondgebied van de gemeente Herent.

Verzoekster beweert dat de aanvraag de goede ruimtelijke ordening aantast. De beweerde aantasting van de goede ruimtelijke ordening dient zich nochtans te situeren op het niveau van de middelen (m.n. artikel 4.3.1; §2 VCRO), derhalve strikt te onderscheiden van de schorsingsvoorwaarde van het MTHEN.

In ieder geval wordt er nergens toegelicht waarom de aanvraag de goede ruimtelijke ordening zou schenden.

...

Verzoekster beweert nog dat de bestreden beslissing de plannen van de stad Leuven en de gemeente Herent voor de opmaak van een RUP doorkruist.

...

Het verlenen van een stedenbouwkundige vergunning wordt klaarblijkelijk afhankelijk gesteld van een nog te ontwikkelen visie van de administratieve overheid, terwijl de

overheid gehouden is de bestemming van de ruimte te ordenen op grond van goed te keuren ruimtelijke structuurplannen, ruimtelijke uitvoeringsplannen en verordeningen.

...

Verzoekster in tussenkomst merkt nog op dat de bouwwerken op het ogenblik van de indiening van huidig verzoekschrift nagenoeg zijn voltooid. Het nadeel heeft zich derhalve reeds gerealiseerd en is bijgevolg niet meer herstelbaar (stuk 9).

...

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip ‘moeilijk te herstellen ernstig nadeel’ eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

In hoofde van een bestuurlijke overheid (zoals de verzoekende partij) kan er bijkomend echter slechts sprake zijn van een persoonlijk moeilijk te herstellen ernstig nadeel indien de bestreden beslissing de uitoefening van de overheidstaak of de bestuursopdracht waarmee die overheid belast is, verhindert of in ernstige mate bemoeilijkt en indien de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing de werking van haar diensten in die mate in het gedrang zou brengen dat zij haar taken als overheid niet meer zou kunnen uitoefenen. Het nadeel van een bestuurlijke overheid kan daarom niet zonder meer gelijkgeschakeld worden met het nadeel dat private natuurlijke personen of rechtspersonen dienen aan te tonen.

2.

Op de openbare zitting van 24 september 2013 is gebleken dat de bestreden beslissing intussen werd uitgevoerd en dat de autowerkplaats reeds in gebruik werd genomen.

De Raad dient bijgevolg noodzakelijk vast te stellen dat de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, die in essentie gericht is op het voorkomen van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel, doelloos is geworden. De door de verzoekende partij geschetste nadelen kunnen immers niet meer worden voorkomen door de loutere schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoonde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te

herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
2. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de vierde kamer, voorgezeten door mevrouw Nathalie DE CLERCQ.
3. Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0463/SA/4/0526.
4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 15 oktober 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
 met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER